

Η Ερνα Πετρι (Erna Petri) επέστρεφε στο σπίτι της έπειτα από βόλτα για ψώνια στην κοντινή πόλη, όταν είδε με την άκρη του ματιού της κάτι που της τράβηξε την προσοχή: έξι μικρά αγόρια, σχεδόν γυμνά, κουλουριασμένα και τρομοκρατημένα στην άκρη του δρόμου.

Παντρεμένη με ανώτερο αξιωματούχο των SS, η 23χρονη κατάλαβε αμέσως ποιοι ήταν: οι Εβραίοι για τους οποίους είχε ακούσει, που το είχαν σκάσει από τρένο που τους μετέφερε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Ως μητέρα και αυτή με δύο δικά της παιδιά, πήρε τα αγόρια, που έτρεμαν και λιμοκτονούσαν, στο σπίτι της, τα ηρέμησε και τους έδωσε φαγητό να φάνε.

Ύστερα οδήγησε και τα έξι στο δάσος -ο μικρότερος ήταν έξι ετών και ο μεγαλύτερος δώδεκα- τα έβαλε στη σειρά, στην άκρη ενός λάκκου, και τα πυροβόλησε το ένα μετά το άλλο, στον αυχένα.

Αυτός ο σχιζοφρενικός συνδυασμός της τρυφερής μητέρας και της ψυχρής δολοφόνου αποτελεί ένα αίνιγμα που ρίχνει ένα διαφορετικό φως στη σκληρότητα του Γ' Ράιχ.

Επειδή, με αφορμή την έκδοση του βιβλίου «Hitler's Furies: German Women In The Nazi Killing Fields», η Erna δεν αποτελεί παρέκκλιση.

Η ιστορικός του Ολοκαυτώματος Γουεντυ Λουουερ (Wendy Lower) αποκαλύπτει στο βιβλίο την εμπλοκή δεκάδων χιλιάδων Γερμανίδων σε μαζικές, τερατώδεις δολοφονικές ενέργειες, από αυτές που το «ασθενές φύλο» δεν θεωρείται ικανό να διαπράξει.

Το Ολοκαύτωμα θεωρείται εν γένει ένα έγκλημα των ανδρών. Η πλειονότητα όσων έφτασαν στη Νυρεμβέργη ήταν άνδρες. Οι γυναίκες που κλήθηκαν να απολογηθούν ήταν μεταξύ άλλων- λίγων- κυρίως δεσμοφύλακες σε στρατόπεδα κράτησης, όπως η Ιρμα Γκρες (Irma Grese)- και η Ιλσε Κοχ (Ilse Koch), που περιγράφονταν κυρίως ως φρικιά και τέρατα και όχι ως πραγματικές γυναίκες.

Η Ναζιστική Γερμανία ήταν αντρικός κοσμός. Οι περισσότερες γυναίκες, με τις διαταγές του Χίτλερ, είχαν περιορίσει τον ρόλο τους στο Kinder, Küche, Kirche (παιδιά, κουζίνα, εκκλησία) κι έτσι όταν ήρθε η ώρα του απολογισμού για το Ολοκαύτωμα εκείνες ήταν αθώες.

Ωστόσο, όπως επιχειρηματολογεί η Λόουερ αυτά είναι ανοησίες. **Οι γυναίκες συμμετείχαν στην ηθικά χρεωκοπημένη συνωμοσία της Χιτλερικής Γερμανίας όπως και οι άνδρες.** Πιθανώς σε χαμηλότερο επίπεδο, σε σχέση με την άμεση και ενεργό δράση, αλλά σίγουρα ήταν εξίσου ένοχες.

Η τραγική ειρωνεία είναι πως οι επαγγελματίες είναι εκείνες που πιάστηκαν πρώτες σε αυτό το σατανικό ιστό: Απ' την πρώτη στιγμή που οι Ναζι πήραν την δύναμη στα χέρια τους και επέβαλαν την πολιτική της Άριας φυλής, αμέτρητες νοσοκόμες σκότωσαν με ενέσεις μορφίνης ανάπηρους και ανθρώπους με νοητικά προβλήματα.

Η Πολιν Κνάισλερ (Pauline Kneissler) που εργαζόταν στο Grafeneck Castle, νοσοκομείο «ευθανασίας» στη νότια Γερμανία, επιθεωρούσε

ιδρύματα για ασθενείς με ψυχολογικά προβλήματα και «διάλεγε» 70 ασθενείς την ημέρα. Στο Grafeneck εξολοθρεύονταν με αέρια επειδή η ίδια αποφάσισε πως αυτό δεν ήταν κακό καθώς δεν πονούσε.

Οι μεγαλύτερες αγριότητες συνέβαιναν στην αποκαλούμενη «Άγρια Ανατολή», την Πολωνία, την Ουκρανία και κάποιες περιοχές που είχε καταλάβει ο Χίτλερ. Τουλάχιστον μισό εκατομμύριο νεαρές γυναίκες συμμετείχαν σε αυτή τη διαδικασία αποίκησης και έγιναν συνένοχοι σε μια γενοκτονία σε κλίμακα άνευ προηγουμένου.

Υπήρχαν για παράδειγμα πολλές γραμματείες που δακτυλογραφούσαν τις εντολές δολοφονιών και αρχειοθετούσαν λεπτομέρειες για τις σφαγές. Ήταν στο κέντρο του φονικού μηχανισμού των Ναζί αλλά επέλεξαν να αγνοήσουν τα τραγικά γεγονότα και να απολαύσουν την εξουσία.

Υπάρχει το παράδειγμα της Liselotte Meier (στην φωτογραφία) που εργαζόταν τόσο στενά με το «αφεντικό» της, αξιωματικό των SS, που σχεδόν δεν ξεχώριζε ο ένας από τον άλλο. Πήγαινε με τους προϊσταμένους της όπου κνηγούσαν και σκότωναν Εβραίους για τη χαρά του «αθλήματος».

Η ίδια δρούσε στη Λευκορωσία και είχε φτάσει να αποφασίζει ποιος θα ζήσει και ποιος θα πεθάνει. Είχε, για παράδειγμα, χαρίσει τη ζωή στην Εβραία που της

έφτιαχνε τα μαλλιά, ενώ μια άλλη γραμματέας είχε βγάλει από τη γραμμή εκτέλεσης μία άλλη Εβραία, επειδή δεν είχε τελειώσει το πουλόβερ που της έπλεκε.

Μία άλλη σύζυγος αξιωματικού των SS, η Λίζελ Γουιληαους, καθόταν στο μπαλκόνι της κι έκανε σκοποβολή στους Εβραίους κρατούμενους, με το τουφέκι της.

Στην Πολωνία ήταν και η Vera Wohlauf, ο σύζυγός της οποίας διέταξε το 1942 τη συγκέντρωση 11.000 Εβραίων από μια μικρή πόλη και την αποστολή τους στο Treblinka. Εκείνη, έγκυος μάλιστα, στεκόταν είτε δίπλα στον άνδρα της είτε στο κέντρο της πλατείας του χωριού κραδαινώντας ένα μαστίγιο, την ώρα που οι Εβραίοι γύρω της είτε κατέρρεαν από τη ζέστη και τη δίψα είτε ξυλοκοπούνταν μέχρι θανάτου είτε πυροβολούνταν.

Στην Ουκρανία δρούσε η 22χρονη Γιόχανα Αλβατερ (Johanna Altvater στην φωτογραφία πάνω), που δούλευε για τον τοπικό κομισάριο Wilhelm Westerheide.

Η Φραουλεϊν Χανα όπως ήταν γνωστή, μια μερα είχε μπει σε αυτοσχέδιο νοσοκομείο, εκεί όπου νοσηλεύονταν παιδιά. **Εκεί που περπατούσε, σταμάτησε, διάλεξε ένα παιδί στην τύχη και το πέταξε από το μπαλκόνι του 3ου ορόφου.** Έκανε το ίδιο και με άλλα παιδιά, σκοτώνοντας τα ή τραυματίζοντάς τα σοβαρά.

Η «ειδικότητά» της - όπως το έθεσε ένας επιζώντας - ήταν η δολοφονία παιδιών. **Τα προσέλκυε δίνοντάς τους γλυκά, περιγράφει ένας παρατηρητής. Και όταν άνοιγαν το στόμα τους, τα πυροβολούσε με το μικρό όπλο που κουβαλούσε μαζί της.**

Σε άλλο περιστατικό, είχε αρπάξει ένα νήπιο από τα πόδια και το χτυπούσε με το κεφάλι στον τοίχο, «σαν να τινάζει ένα χαλί». Στη συνέχεια πέταξε το νεκρό παιδί στα πόδια του πατέρα του, «τέτοιο σαδισμό από γυναίκα δεν είχα ξαναδεί, δεν θα το ξεχάσω ποτέ», έλεγε εκείνος αργότερα.

Κοντά στο σημείο μαζικής σφαγής των έγκλειστων στο γκέτο, ο Westerheide και οι υφιστάμενοί του έκαναν πάρτι και πικ νικ. Μαζί τους και η Altvater, που έτρωγε κι έπινε όπως όλοι, ενώ δίπλα της ήταν σε εξέλιξη μια ατελείωτη αιματοχυσία. **Με τη μουσική να παίζει και να καλύπτει τους ήχους των πυροβολισμών, οι Γερμανοί σηκώνονταν κατά διαστήματα, πήγαιναν κοντά στους κρατούμενους, πυροβολούσαν μερικούς κι επέστρεφαν στο πάρτι.**

Η βία προς τα παιδιά ητα επίσης η «σφραγίδα» της συζύγου αξιωματικού της Γκεστάπο και μητέρα Τζοσεφιν Μπλοκ (Josefine Block).

Λέγεται πως όταν ένα κοριτσάκι την πλησίασε εκλιπαρώντας για τη ζωή του, εκείνη του είπε **«θα σε βοηθήσω» και μετά το άρπαξε από τα μαλλιά, το γρονθοκόπησε, το έριξε στο έδαφος και το κλωτσούσε στο κεφάλι μέχρι θανάτου.**

Οι περισσότερες από αυτές τις γυναίκες δεν οδηγήθηκαν ποτέ στη δικαιοσύνη, με εξαίρεση την Ερνα Πέτρι (Erna Petri) που πέρασε 30 χρόνια στη φυλακή.

Η άμυνα αυτών των γυναικών ήταν να παίζουν την ανήμπορη γυναίκα και να κατηγορούν τους άνδρες.» Ήμουν μια απλή γραμματέας» παρακαλούσε η Γιόχανα Αλβαταρ

Εν τω μεταξύ, εκατομμύρια γυναίκες που έλαβαν μέρος σε αυτά τα εγκλήματα συνέχισαν με την ζωή τους όσο καλύτερα μπορούσαν μετά τον

πόλεμο, λες και ο πόλεμος ήταν απλα ένας εφιάλτης που μπορούσε να βάλεις στην άκρη και να ξεχάσεις.

Ωστόσο, η βαθιά πληγή παραμένει . **Δεκατρία εκατομμύρια γυναίκες συμμετείχαν ενεργά στο ναζιστικό κόμμα. Δεν μπορεί όλες τους να ήταν αθώες.**

Πηγές:- Daily Mail- onalert.gr